

Making Byker

The word 'poetry' finds its root in the Greek word *poiesis*, meaning creation, or the act of making, an intimate process that can be found embodied within DIY craft hobby practices. The project presented here explores the latent potential of these poetic practices, for inhabiting the city in a directly democratic way, through reflection on the occupation of the 'hobby rooms' within the landmark Byker redevelopment in Newcastle upon Tyne. My practices reconsider the architect's position relative to these often overlooked modes of informal production, and their identity as a resident and user of the city, concerned with intervening through interrelated spatial and social 'poiesis'.

Having moved into a house in Byker in 2011, my project takes its cue from the work of Ralph Erskine, Vernon Gracie and their multidisciplinary team, who worked and lived on site in Byker during the 1970s. Their residency resulted in a personal engagement with the social and political life of the neighbourhood, such that their practice became 'not just a job but a way of life',¹ motivating them to operate as enthusiastic amateurs, beyond the formal requirements of their architectural remit to take part in issues of inhabitation,

The Byker Wall, Ralph Erskine, Newcastle upon Tyne, 1972/
De Byker Wall, Ralph Erskine, Newcastle upon Tyne, 1972

Making Byker

Het woord 'poëzie' stamt af van het Griekse woord *poiesis*, wat 'scheppen' of 'de daad van het maken' betekent: een intiem proces dat je onder meer tegenkomt bij doe-het-zelven en ambachtelijke hobbypraktijken. Het project Making Byker onderzoekt het latente potentieel van 'poëtische' praktijken om op een directe democratische manier in de stad te wonen en reflecteert op het gebruik van de zogenaamde *hobby rooms* in het monumentale woningbouwproject Byker in Newcastle upon Tyne (architect Ralph Erskine). In mijn manier van werken probeer ik de positie van de architect tegenover deze vormen van vaak verwaarloosde informele productie te herijken. Hoe kan een ontwerper, als bewoner en gebruiker van de stad, zich actief inzetten voor interventies aan de hand van een ruimtelijke en sociale 'poësis'?

In 2011 verhuisde ik naar een woning in Byker, waar het werk van Ralph Erskine, Vernon Gracie en hun multidisciplinaire team de inspiratiebron werd voor dit project. Zij woonden en werkten in de jaren 1970 in Byker, met als gevolg een sterke persoonlijke betrokkenheid bij het sociale en politieke leven van de wijk, zelfs zo sterk dat hun praktijk 'niet enkel een baan, maar een manier van leven'

Hobby room at the end of a terrace/
Hobbykamer aan het einde van een rij woningen

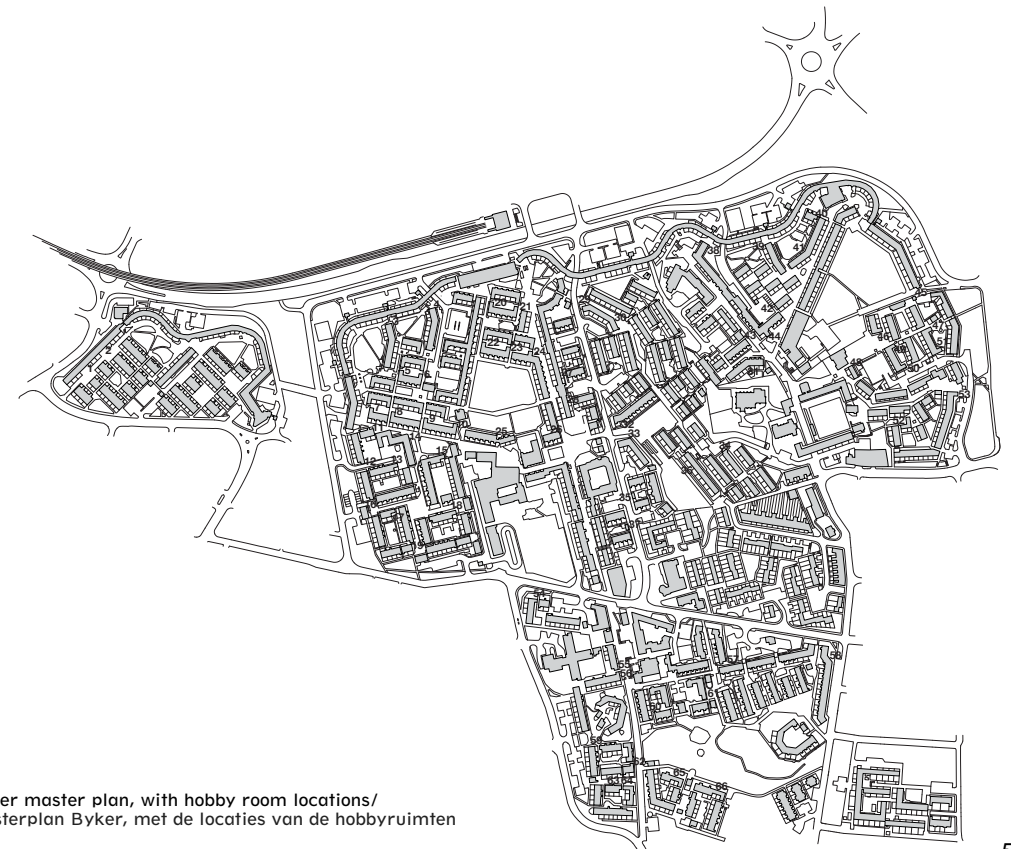
management and social organisation.² Drawing on aspects of their practice as touchstones, my work explores the potential of a situated mode of practice that takes the architect's place of residence as its site. The resulting activities occupy an interstitial space between the architect's identities as professional and resident, where the architect's skills and knowledge are grounded and informed by his experience as a user, fostering a direct personal engagement between practice and social concerns.

As part of Erskine's plan for an integrated environment of housing, services and community spaces, 64 hobby rooms were woven in between the homes, offering a unique site for the pursuit of leisure and amateur practices. However today, rendered inaccessible due to managerial neglect, most of the hobby rooms stand vacant or are used for personal storage. The formation in 2011 of the Byker Community Trust has introduced local management and secured new funding, allowing the hobby rooms to be reconsidered. As a resident, my work aims to contribute to a discussion about the future of these unique spaces, informed by my architectural education.

Though the hobby rooms remain underused, it is not for lack of potential demand. Initial mapping of contemporary hobby practices in the area trace a thriving range of activities including dress-making, amateur radio productions, music recording, photography,

werd.¹ Ze gingen te werk als enthousiaste amateurs, veel verder dan nodig was voor een gewoon architectenbureau, en deden volop mee in allerlei kwesties rond bewoning, beheer of sociale organisatie.² Bepaalde aspecten van hun werk blijken zich goed te lenen als toetssteen voor mijn onderzoek naar het potentieel van een architectenpraktijk ter plekke, vanuit de woning zelf. Activiteiten nemen dan als vanzelf de interstitiële ruimte in tussen de identiteit van de architect als vakman en als bewoner; de vaardigheden en kennis van de architect zijn gebaseerd op (en worden geïnspireerd door) zijn identiteit als gebruiker. Dit bevordert een directe, persoonlijke samenhang tussen praktijkbelangen en sociale belangen.

In Erskine's plan voor een geïntegreerd geheel van woningen, diensten en gemeenschappelijke ruimten werden 64 zogenaamde 'hobbykamers' tussen de huizen geplaatst, die een unieke locatie boden voor vrijetijdsbesteding en niet-professionele bezigheden. De meeste van deze *hobby rooms* worden tegenwoordig niet meer als zodanig beheerd, waardoor ze leegstaan of als particuliere opslagruimte worden gebruikt. Sinds de oprichting van de Byker Community Trust in 2011 kwam er geld beschikbaar voor het beheer van deze lokalen en kon het gebruik als hobbykamer heroverwogen worden. Als bewoner hoop ik, geïnspireerd door mijn opleiding als architect, met mijn werk een bijdrage te kunnen leveren

Byker master plan, with hobby room locations/
Masterplan Byker, met de locaties van de hobbyruimten

painting, bird watching, fishing and making instruments. The spatial practices of six specific hobbies were surveyed, examining the intricate beauty of these poetic practices, motivated by deeply personal interests, rather than hopes of financial remuneration.

Measured plans and elevations were made to record the patterns of their inhabitation, then they were edited by removing the lines marking the built fabric of the room, to reveal the hobby space, framed by the 'stuff' that enables its practice. These drawings trace the relations between the poetic and daily practices of each hobbyist, shifting the perception of hobby spaces from activity defined rooms to space temporally inhabited, structured by the furniture and equipment deployed by the hobbyists, mobilised by their time and practice-based rituals.

Furthermore, by drawing the physical fabric and social occupation in conjunction, the creation of this hobby space can be seen to arise from a cooperation between the general conditions established by the architect and the specific non-expert design interventions of the user,³ an unconscious partnership that reveals that the production of space is an ongoing process, continuing beyond architectural completion, incorporating the interventions of multiple creative actors. Jill Stoner attributes this recognition to the power to destabilise the privileged position

p. 0

aan een discussie over de toekomst van deze unieke ruimten.

Ondanks de vraag naar dergelijke ruimten, worden de hobbykamers nog steeds onvolgende benut. Het in kaart brengen van actuele hobbypraktijken in dit gebied laat een bloeiend scala aan activiteiten zien, waaronder kleren maken, amateurradioprogramma's produceren, muziek opnemen, fotografie, schilderen, vogelkijken, vissen en instrumentbouwen. Van zes hobby's werd het ruimtegebruik onder de loep genomen en de intrinsieke schoonheid van deze 'poëtische' praktijken nader bestudeerd, die immers niet zijn gemotiveerd door enige hoop op geldelijk gewin, maar door diepgaande persoonlijke interesses.

Er werden plattegronden ingemeten en opstanden gemaakt, om gebruikspatronen vast te leggen. Die werden vervolgens bewerkt, door de lijnen van de bestaande wanden van de kamer weg te halen, om zo de hobbyruimte te tonen, omringd door de spullen van de hobbyist. Deze tekeningen sporen de relatie op tussen het poëtische en het dagelijkse handelen van de doe-het-zelver; in het overzicht van de hobbyruimten blijken er bezigheden te zijn die zich in kamers afspelen, maar er zijn ook ruimten die tijdelijk worden gebruikt. De ruimten worden gestructureerd door het meubilair en de apparatuur van de hobbyist, het ritueel van op tijd en praktijk gebaseerde handelingen.

p. 0

claimed by the architectural profession in the process of spatial production. A claim that negates the user's role by conceptualising the production of architecture as a linear and static activity,⁴ establishing an artificial dialectic between architect and user at the moment of a building's completion.

Space is always under construction, in perpetual loops of distributions and contestations within a latticework of human relations and activity. And it's precisely this complex, cohered fabric within which we must embed ourselves, and thus break the stratified pyramid that holds the architect/subject as a stable identity at the top and the user/subject captive at the bottom.⁵

Situated by my residency, my practice adopts the conditions of post-completion as its site, giving primacy to my identity as a user, concerned with the creative possibilities offered by tactics of appropriation, adaption, (mis)use, management and maintenance. Within this context, my architectural skill combines with my own hobby practice of timber joinery, enabling me to operate as designer, maker and user.⁶ Such DIY hobby practices enable users to establish a productive loop of making, use and adaption.⁷ It is perhaps unsurprising then, that the profession tends to overlook the industry of DIY, as it continues to offer emancipation for the user. Erskine however, proposed embracing this 'amateur' tradition of building, in order to close the gap between architects and the users of their buildings.

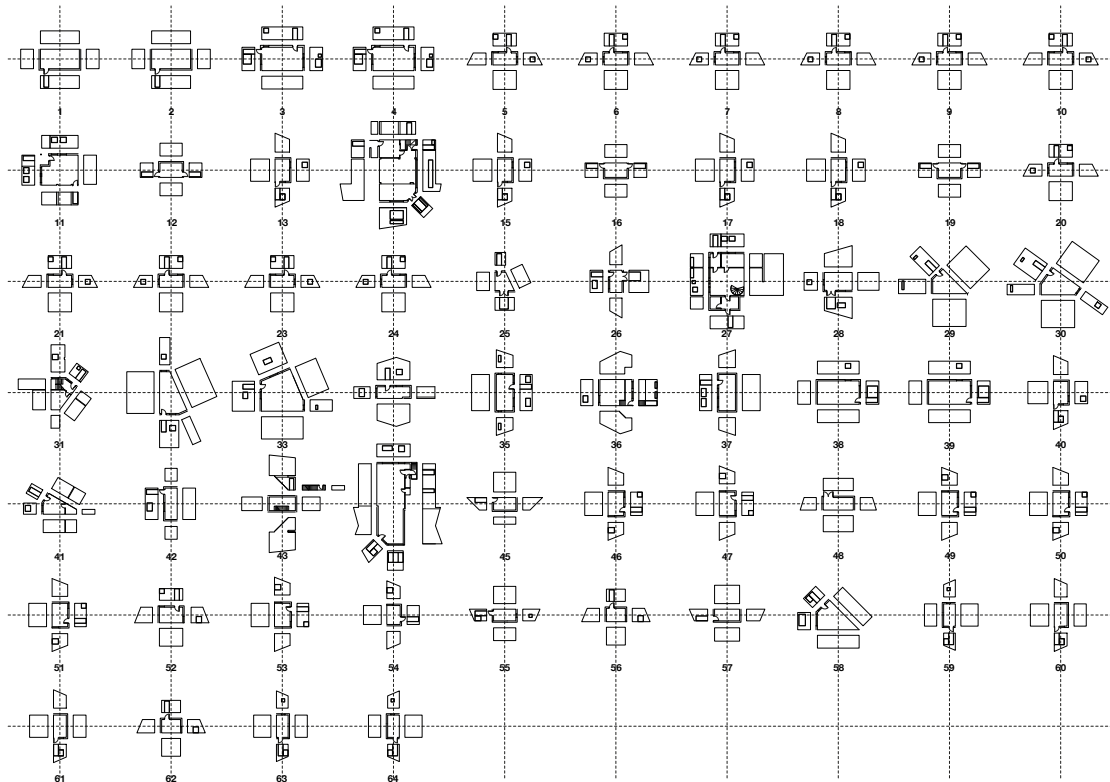
The academic tradition has contributed to isolating artists and architects from those who use the built environment.' . . . In order to get closer to [the users], he [Erskine] argued for another tradition where amateurs and semi-professionals would build their own houses, where individual and local creativity would flourish, and where a DIY culture would be more accepted.⁸

Though produced formally, the materiality of Byker, with its many softwood joinery details, maintains a DIY aesthetic,⁹ which 'invites the amateur builder to add'.¹⁰ My project accepts this invitation quite literally, drawing from the survey observations, and reconfiguring original details, to propose a series of pieces of furniture, capable of appropriating public and private spaces within the redevelopment, for the practice of a specific hobby. Though some are fixed elements, many are designed to be mobile, sidestepping issues of planning with its requisite expertise. The furniture offers residents the opportunity to experiment with new activities in the unused hobby rooms in the area.

Door het ruimtelijk kader én de sociale bezigheid gelijktijdig te tekenen, wordt het ontwerp het resultaat van samenwerking tussen de door de architect vastgestelde algemene voorwaarden en de particuliere, niet-deskundige ontwerpinterventies van de gebruiker.³ Uit dit onbewuste partnerschap blijkt dat de productie van ruimte een doorlopend proces is dat na de uitvoering van de architectuur wordt voortgezet en de interventies van allerlei creatieve actoren laat zien. Door dit feit te erkennen, kan volgens Jill Stoner de bevoorrechte positie van de architectuur tijdens het proces van ruimteproductie, hard onderuit worden gehaald. Het is de overbekende claim, waarbij de rol van de gebruiker wordt ontkend door de productie van architectuur voor te stellen als een lineaire en statische activiteit.⁴ Zo ontstaat een kunstmatige dialectiek tussen de architect en de gebruiker op het moment dat het bouwen wordt afgerond:

Ruimte is altijd in aanbouw, in voortdurende kringlopen van verdeling en betwisting binnen een netwerk van menselijke relaties en activiteit. En het is precies dit complexe, samenhangende weefsel waarin we ons moeten verankeren om de gestratificeerde piramide te doorbreken die de identiteit van architect/subject stabiel bovenaan houdt en die van gebruiker/subject gevangen onderaan.⁵

Mijn architectuurpraktijk, die zich in mijn woning bevindt, heeft de ruimtelijke conditie

The dressmaker's hobby space / De hobbyruimte van de naaister

In recognition of Byker's architectural importance, the redevelopment area secured Grade II* heritage listing in 2007,¹¹ however, the conditions of the listing threaten to cement an 'authorised' aesthetic, reversing residents' interventions, and restricting their agency to realise physical alterations that respond to changing social conditions and patterns of life. Though some necessary adaptations have been realised formally, in partnership with English Heritage and architect Mike Drage, who was a member of Erskine's team, my elements of furniture present a model to residents, to realise interventions and express individuality, with sensitivity to the listed detailing, reclaiming Byker's unique materiality for the productive DIY practices from which they appear to derive.

Six pieces have been constructed, of which two are presented here; the interview bench, created to enable a local community history group to gather oral histories around the redevelopment, and the 'Film Dalek'. The second piece, inspired by my neighbour's interest in films, has initiated an informal film club where residents meet to watch and discuss films. The lives of these objects were plotted on a series of diagrams to reveal the involvement of a range of actors, who contributed to their construction and use. The diagrams reveal that these elements exist, not simply as aesthetic or formal objects, but as active nodes within local networks,

New and old external timber details/
Nieuwe en oude houten details

van na de oplevering geaccepteerd; primair ben ik een gebruiker die geïnteresseerd is in de creatieve mogelijkheden en de tactieken van toe-eigening, aanpassing, mis- of gebruik, beheer en onderhoud. Binnen deze context combineer ik mijn architectuurpraktijk met de beoefening van mijn hobby, schrijnwerken, waardoor ik kan optreden als zowel ontwerper, maker als gebruiker.⁶ Door zulke doe-het-zelf hobbypraktijken kunnen gebruikers een productieve kringloop van vervaardigen, gebruiken en aanpassen ontwikkelen.⁷ Het is dus misschien niet zo verwonderlijk dat het vakgebied de neiging heeft de bedrijvigheid van het doe-het-zelfen over het hoofd te zien, omdat die de emancipatie van de gebruiker vooruit helpt. Erskine zelf stelde al voor, deze 'amateur' bouwtraditie te omarmen, om zo de kloof tussen architecten en de gebruikers van hun gebouwen te overbruggen:

De academische traditie heeft bijgedragen aan het isoleren van kunstenaars en architecten van degenen die de gebouwde omgeving gebruiken. (...) Om dichter bij [de gebruikers] te komen bepleitte hij [Erskine, red.] een andere traditie, waar amateurs en semi-professionals hun eigen huizen zouden bouwen, waar individuele en lokale creativiteit zou floreren en waar de doe-het-zelf cultuur meer geaccepteerd zou zijn.⁸

Hoewel Erskine's project destijds op een gangbare, formele manier werd gebouwd, heeft Byker desondanks met zijn vele houten details een zekere doe-het-zelf esthetiek behouden.⁹ De amateurbouwer voelt zich daardoor 'uitgenodigd om nog het een en ander toe te voegen'.¹⁰ Met mijn project neem ik deze uitnodiging heel letterlijk, door op basis van de conclusies uit de survey en de bestudering van de oorspronkelijke details, een reeks meubels te ontwikkelen die zich in openbare ruimten of in de woningen zelf laten toe-eigenen om er een bepaalde hobby mee uit te oefenen. Sommige meubels zijn vast, maar de meeste werden mobiel ontworpen, waarbij planningskwesties vakkundig zijn omzeild. Het meubilair geeft bewoners de kans om te experimenteren met nieuwe activiteiten in de ongebruikte hobbykamers op het terrein.

Omwille van zijn architectonische belang werd Byker in 2007 op de 'secured Grade II* heritage listing' geplaatst.¹¹ Deze bescherming dreigt echter een 'geautoriseerde' esthetiek op te leggen die de ingrepen van de bewoners afkeurt en de mogelijkheid beperkt om bouwkundige veranderingen te realiseren die tegemoetkomen aan veranderende maatschappelijke condities en leefpatronen. Sommige noodzakelijke aanpassingen zijn formeel gerealiseerd in samenwerking met English

supportive of existing social relations and generative of new forms of social organisation. Thus they incur their value through this social capital, catalysing expertise and activity, but contingent on the fluctuating interests and availability of residents.

The final part of the project proposes the expansion of these interest-driven hobby practices into collaborative agencies, involving residents and local organisations, shifting these rich, yet marginal, practices into a position of legitimacy, and responding to the unrealised intentions of Erskine and his partners for residents to participate directly in the ongoing management of their neighbourhood. The proposals aim to visualise the spatial possibilities, while revealing possible collaborative social relations that could support these intentions.

As an amateur practitioner my approach echoes the hobbyists' patterns of occupation, infusing the domestic sphere with work-like practices.¹² The intrusion of these activities on the dining table in my home in Byker manifests the interwoven nature of my overlapping identities. Shifting from an initially private activity, my project charts a transition from resident (passive) to citizen (active) through the increasingly public expression of my activities. The development of these practices of direct engagement offer residents the means to respond to Lefebvre's proposition of a citizen's right to the city which, according to

Designs for hobby-specific elements of furniture/
Ontwerpen voor hobby-specifieke meubelelementen

Heritage en architect Mike Drage, die deel uitmaakte van Erskine's team. Maar mijn meubelelementen zijn een voorbeeld voor de bewoners om zelf ingrepen in hun omgeving te doen en hun individualiteit te bewijzen, op een manier die gevoelig is voor de onder monumentenzorg vallende details. De bewoners proberen de unieke materialiteit van Byker terug te winnen voor het type productieve doe-het-zelf-praktijken, waaraan ze a priori lijken te zijn ontleend.

Er zijn zes stukken gebouwd, waarvan ik er hier twee presenteer: de interviewbank, zodat een lokale geschiedenisgroep de mondelinge geschiedenis rond de herontwikkeling van Byker kan verzamelen, en de 'Film Dalek'. Dit tweede stuk, geïnspireerd door de interesse van mijn burens in films, heeft een informele filmclub geïnitieerd waar bewoners bijeenkomen om films te bekijken en te bespreken. Het wel en wee van de objecten is uitgezet op een reeks diagrammen die de betrokkenheid van al die actoren laat zien, die bijdroegen aan hun vervaardiging en gebruik. De diagrammen tonen waarom deze objecten niet zomaar als esthetische of formele objecten bestaan, maar juist als actieve knooppunten in lokale netwerken fungeren, die zowel bestaande sociale relaties ondersteunen als nieuwe vormen van sociale organisatie realiseren. Ze zijn dus waardevol vanwege hun sociale kapitaal en omdat ze deskundigheid en activiteit katalyseren, maar vanzelfsprekend blijven ze afhankelijk van de wisselende interesses en beschikbaarheid van de bewoners.

Het laatste deel van het project stelt voor de hobbypraktijken van geïnteresseerde bewoners uit te breiden in de richting van samenwerkende instellingen van bewoners en lokale organisaties. Zodoende krijgen deze vruchtbare, maar marginale praktijken een legitieme status, een antwoord op de ongerealiseerde intenties van Erskine en zijn partners om bewoners op een directe manier te laten meedoen in het beheer van hun wijk. De voorstellen willen ruimtelijke mogelijkheden zichtbaar maken, maar ook potentiële ruimere sociale verbanden signaleren die de voorstellen zouden kunnen ondersteunen.

Als amateur-bouwer lijkt mijn werkwijze op de gebruikspatronen van de hobbyisten, die ook handenarbeid-achtige handelingen in de huiselijke sfeer brengen.¹² In de manier waarop deze activiteiten doordringen tot op de eettafel van mijn huis in Byker, manifesteert zich de verweven natuur van mijn overlappende identiteiten. Mijn project, begonnen als een privéactiviteit, laat door zijn toenemende openbare karakter een transitie zien van bewoner (passief) naar burger (actief). De ontwikkeling van deze directe betrokkenheid biedt bewoners de middelen om te reageren

Stickells, is 'the right to participate in the perpetual creative transformation of the city which thus becomes the ephemeral city, the perpetual oeuvre of its inhabitants'.¹³ Accordingly, inhabitation, facilitated through the user's poetic practices, constitutes a creative output, with a transformative impact on the city. Catalysed by the spatial visions of the citizen architect, this project reveals the potential of interest-based expertise to enable citizens to engage with the social occupation and management of their neighbourhood.

1 Michael Drage, 'Byker: Surprising the Colleagues for 35 Years – A Social History of Ralph Erskine's Arkitektkontor AB in Newcastle', in: Elaine Harwood and Alan Powers, *Twentieth Century Architecture 9: Housing the 20th Century Nation* (London: Twentieth Century Society, 2008), 153.

2 I explore the non-architectural or 'amateur' practices of the architects further in a separate paper. James Longfield, 'Echoes of Erskine: Reflections on the Working Life of a Citizen Architect in Byker', *Architecture Research Quarterly*, vol. 18 (2014) no. 3, 218-233.

3 Adam Sharr, 'Drawing in Good Faith', *Architectural Theory Review*, vol. 14 (2009) no. 3, 309.

4 Jonathan Hill, *The Illegal Architect* (London: Black Dog, 1998), 16.

5 Jill Stoner, *Towards a Minor Architecture* (Cambridge, MA: MIT Press, 2012), 75.

6 Irénée Scalbert, 'The Architect as Bricoleur', *Candide*, no. 4 (2011), 71.

op Lefebvre's voorstel over het recht van de burger op de stad. Volgens Stickells is dat het 'recht op deelname aan de eeuwige creatieve transformatie van de stad die zodoende de efemere stad wordt, het voortdurende oeuvre van haar inwoners'.¹³ Dienovereenkomstig leidt bewoning, gefaciliteerd door de 'poëtische' praktijken van de gebruiker, tot een creatieve output, met een transformerende invloed op de stad. Op snelheid gebracht door de ruimtelijke visie van de burger-architect, toont dit project het potentieel van op belangstelling gebaseerde expertise aan, die burgers in staat stelt betrokken te zijn bij het sociale gebruik en beheer van hun buurt.

Vertaling: InOtherWords, Maria van Tol

1 Michael Drage, 'Byker: Surprising the Colleagues for 35 Years – A Social History of Ralph Erskine's Arkitektkontor AB in Newcastle', in: Elaine Harwood en Alan Powers (red.), *Twentieth Century Architecture 9: Housing the 20th Century Nation* (London: Twentieth Century Society, 2008), 153.

2 Ik verken de niet-architectonische of amateurpraktijken van de architecten nader in een afzonderlijk essay. James Longfield, 'Echoes of Erskine: Reflections on the Working Life of a Citizen Architect in Byker', *Architecture Research Quarterly*, vol. 18 (2014) nr. 3, 218-233.

3 Adam Sharr, 'Drawing in Good Faith', *Architectural Theory Review*, irg. 14 (2009) nr. 3, 309.

4 Jonathan Hill, *The Illegal Architect* (London: Black Dog, 1998), 16.

5 Jill Stoner, *Towards a Minor Architecture* (Cambridge, MA: MIT Press, 2012), 75.

6 Irénée Scalbert, 'The Architect as Bricoleur', *Candide*, nr. 4 (2011), 71.

7 Jonathan Hill notes the productive potential of designers who are also users, this potential is only increased when the users are also capable of intervening directly through accessible construction methods. Jonathan Hill, *Actions of Architecture* (Abingdon: Routledge, 2003), 58.

8 Michael Asgaard-Anderson, 'The Movement of Thought in Erskine's Writings', *Architecture Research Quarterly*, vol. 18 (2014) no. 3, 254.

9 Rayner Banham quipped that the extent of these timber details made it appear 'as if a tidal wave of sheddery and pergolation had broken over the lower terraces and splashed as far up the Wall as it could reach, leaving balconies and flower boxes and pigeon lofts clinging insecurely all over the facade'. Rayner Banham, 'The Great Wall of Tyne', *New Society*, no. 644 (1975), 330.

10 David Dunster, 'Walled Town', *Progressive Architecture* (August 1979), 70.

11 In England there are three grades of heritage protection designation that can be conferred to a building, Grade II* is in the middle grade. See: www.historic-england.org.uk.

12 Hobbies emerged in industrial societies in response to the rationalisation of work practices and the corresponding rise of income and leisure time, introducing productive activity to the domestic environment to 'bridge the worlds of work and home'. Steven M. Gelber, *Hobbies: Leisure and the Culture of Work in America* (New York: Columbia University Press, 1999), 2.

13 Lee Stickells, 'The Right to the City: Rethinking Architecture's Social Significance', *Architectural Theory Review*, vol. 16 (2011) no. 3, 215

7 Jonathan Hill wijst op het productiepotentieel van ontwerpers die ook gebruikers zijn; dit potentieel wordt verhoogd wanneer gebruikers rechtstreeks kunnen ingrijpen door middel van toegankelijke bouwmethoden. Jonathan Hill, *Actions of Architecture* (Abingdon: Routledge, 2003), 58.

8 Michael Asgaard-Anderson, 'The Movement of Thought in Erskine's Writings', *Architecture Research Quarterly*, irg. 18 (2014) nr. 3, 254.

9 Over deze ambachtelijke details maakte Rayner Banham indertijd de grap dat het leek of 'er een vloedgolf van schuurties en pergola's over de onderste huizenrijen was gespoeld tot aan de muur, zo ver hij maar reiken kon, die daarbij balkons en bloembakken en duiventillen had achtergelaten die zich nu behoedzaam aan de gevels vastklampten'. Rayner Banham, 'The Great Wall of Tyne', *New Society*, nr. 644 (1975), 330.

10 David Dunster, 'Walled Town', *Progressive Architecture* (augustus 1979), 70.

11 In Engeland kunnen er aan monumentale gebouwen drie beschermingscategorieën worden toegekend, hier 'Grade II*', dat is de middelste. Zie: www.historic-england.org.uk

12 Hobby's ontstonden in de industriële samenleving in reactie op de rationalisering van arbeid en de toename van inkomens en vrije tijd, waardoor productieve bezigheden in de huiselijke omgeving werden geïntroduceerd om 'een brug te slaan tussen de wereld van het werk en die van thuis'. Steven M. Gelber, *Hobbies: Leisure and the Culture of Work in America* (New York: Columbia University Press, 1999), 2.

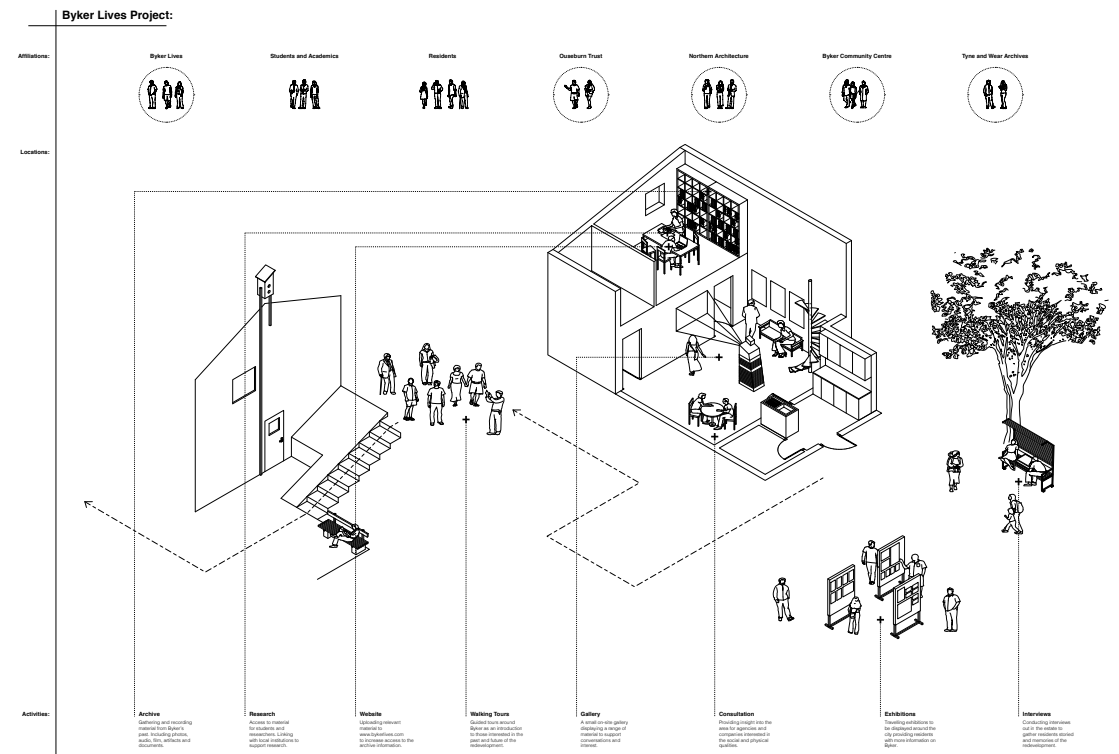
13 Lee Stickells, 'The Right to the City: Rethinking Architecture's Social Significance', *Architectural Theory Review*, irg. 16 (2011) nr. 3, 215.

Recording interviews on the bench outdoors/ Interviewen op de bank in de open lucht

A meeting of the film club, enabled by the 'Film Dalek' / Een bijeenkomst van de filmclub, mogelijk gemaakt door de 'Film Dalek'

Proposals for the expansion of the local history group, informing and supporting resident participation in future developments/ Voorstellen om de lokale geschiedenisgroep uit te breiden, om bewoners bij toekomstige ontwikkelingen te kunnen informeren en ondersteunen